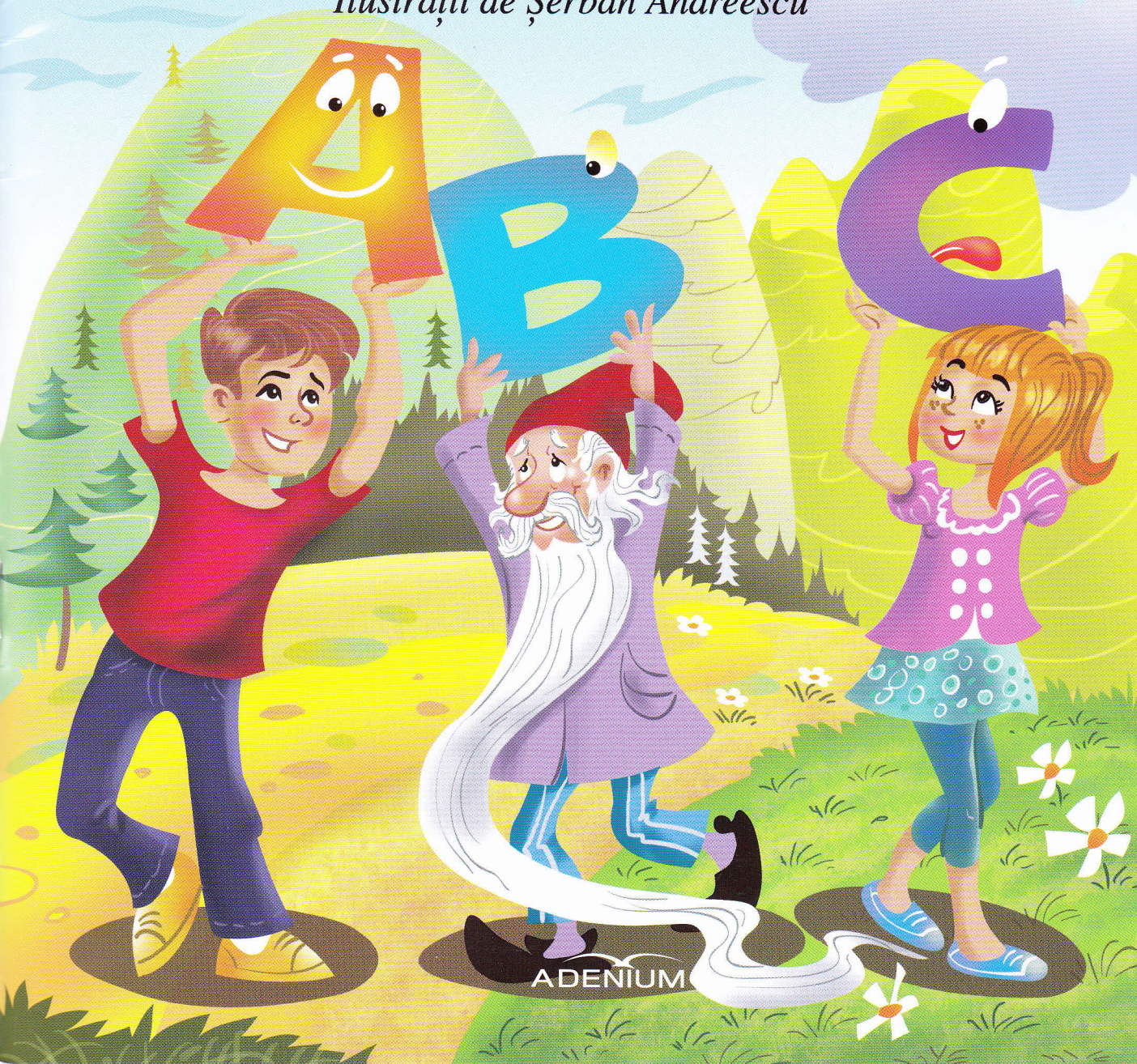

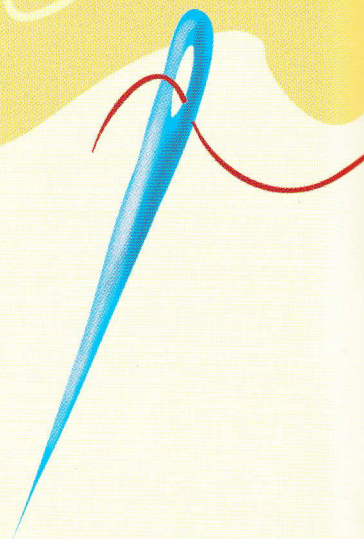
ALFABETUL ÎN 31 DE POEZII ȘI O SCENETĂ

Ilustrații de Șerban Andreescu

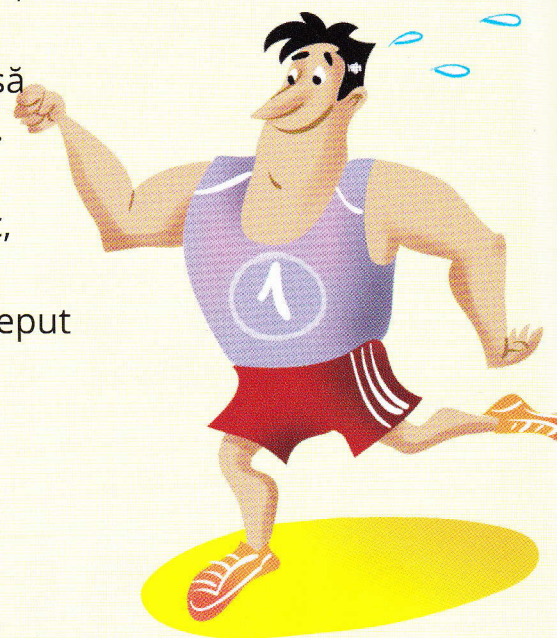
ALFABETUL ÎN 31 DE POEZII

Când ne naștem fiecare
Spunem **A** în gura mare!
A-A-A! Ce mai răsunet!
Se aude, deci e sunet.
Îl numim sunetul **A**.
Dar, de-l desenăm colea,
Devine litera **A**.
Parc-ar fi un vârful de casă
Cu un geam și o terasă.

Dacă vreau să mă și joc,
Îi găsesc lui **A** un loc.
Am să-l pun chiar la-nceput
În cuvântul *așternut*,
An, *arici*, *albină*, *arc*,
Astru, *avion* și *ac*.
Sau îl scriu de două ori
În cuvântul *dansatori*.

Uite, vezi că nu e greu?
De-acum să înveți mereu!

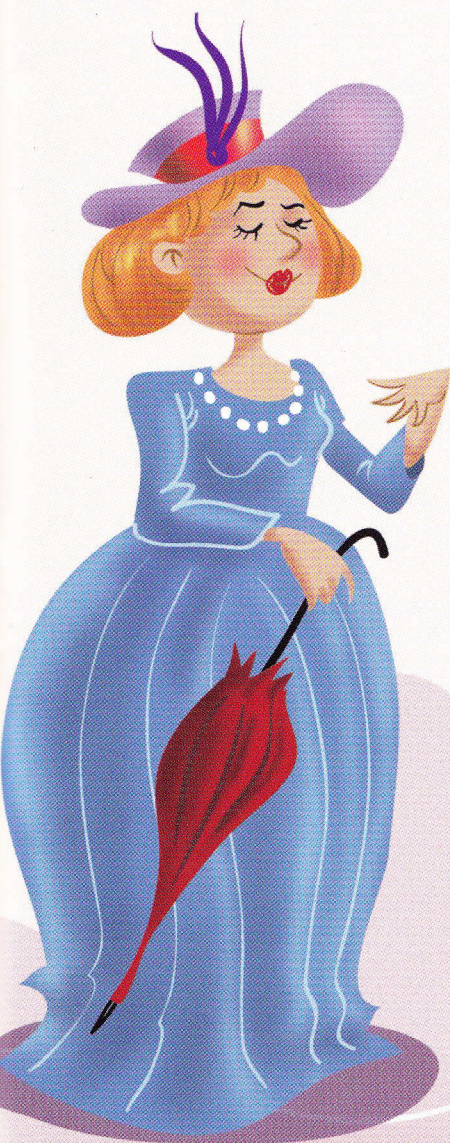

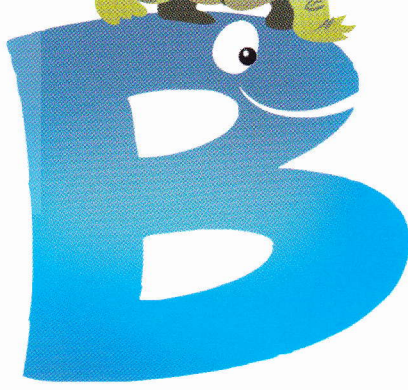

După **A** urmează **Ă**!

Litera **Ă**, să se știe:
E un **A** cu pălărie.
Dacă **Ă** nu ar mai fi
Nici nu am putea citi:
Casă, ladă, pălărie,
Cucoană și jucărie.

Să-l reținem nu e greu,
Fiindcă-l întâlnim mereu
Și e foarte important
Să punem neapărat
Semnul cum am învățat.
Că, de-i uităm pălăria,
Se încurcă vorbăria
Și în loc de *pături* mari
Ne-nvelim cu *paturi* tari!

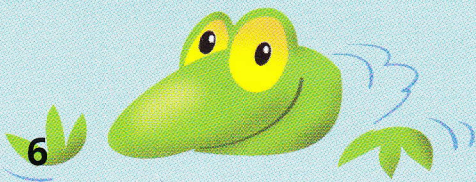

A, Ă, B...

Litera **B** am privit
Încercând să o prezint
Și pot spune cu dreptate
Că seamănă de departe
Cu doi covrigei lipiți
Și pe-o parte cam turțiți!
Cu **B** încep cuvinte ca:
Ban, **broscuță** și **bunica**,
Buburuză și **berbec**,
Bursucel, **bunic** și **bec**.

Pentru cine-i vorbăreț
Îi propun un textuleț.
Să vedem cine-l citește
Repede și nu greșeste:
Barbu cu **barda** **bradul** lovea,
Bradul-n **baltă** **brusc** cădea
Și-o **broscuță** speria.

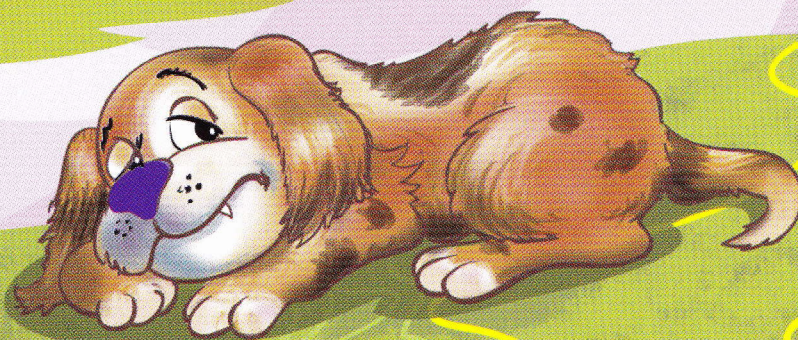

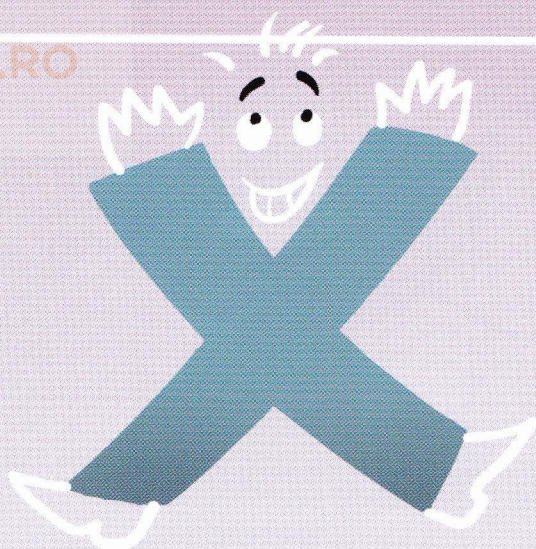

A, Ă, B... le-am memorat,
Urmează **C** imediat.
Seamănă c-un covrigel
Din care-a mâncat nițel
Împins de foame un cățel.

Litera **C** e în cuvântul *mac*,
În *cașcaval* și în *colac*.
Dar sigur nu e de *mâncat*,
Chiar de-l găsim și în *spanac*,
În *carne* și în *cozonac*.

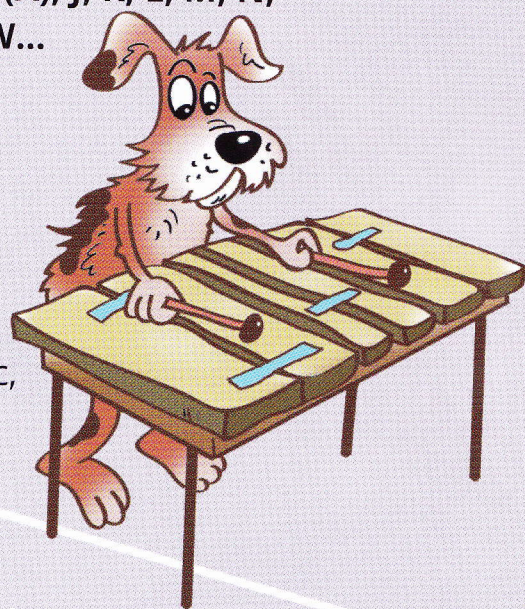
Dacă altele mai știți,
Încercați să le numiți!

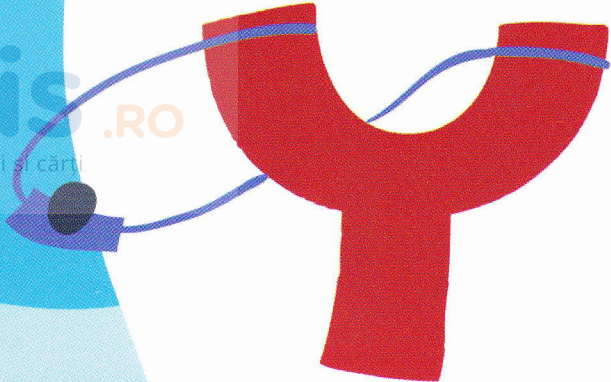

A, Ă, B, C, D, E, F, G, H, I, Î (Â), J, K, L, M, N,
O, P, Q, R, S, Ș, T, Ț, U, V, W...
Și-l privim cruciș pe X!

Dacă vedeți desenate
Două bețe-ncrucișate,
Să știți că acela-i X
Și l-ați învățat... la *fix*.
Dar, de stau și mă gândesc,
Pe X nu-l prea folosesc,
Numai că pe sora mea
O cheamă chiar *Xenia*
Și e musai eu să știu
Litera X cum s-o scriu.

Cu un *pix* și un caiet,
La *expoziție* merg direct,
Fiindcă-acolo sunt *expuse*
(După cum *Axinte*-mi spuse)
Instrumente muzicale:
Xilofone și țambale.
Dacă-mi iau și-un *saxofon*,
O orgă și un trombon,
Pot să dau chiar un concert
Pentru veselu-alfabet!

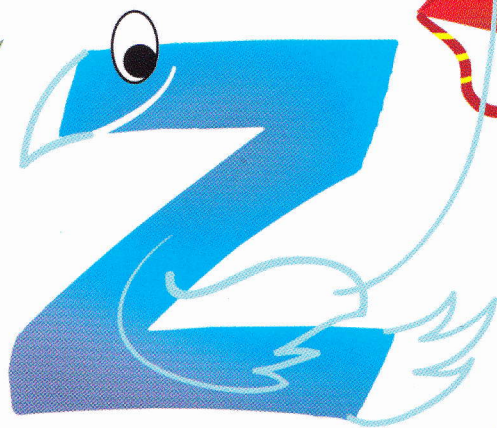
A, Ă, B, C, D, E, F, G, H, I, Î (Â), J, K, L, M,
N, O, P, Q, R, S, Ș, T, Ț, U, V, W, X...

Și-l primim acum pe Y!

Când am găsit pe pajiște
O pierdută praștie
Am privit-o și-am văzut
Că-i litera de-mprumut
Care Y se numește
Și la scris ne folosește.

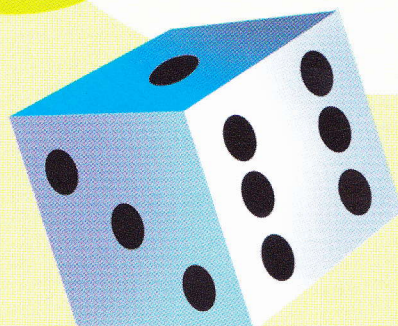
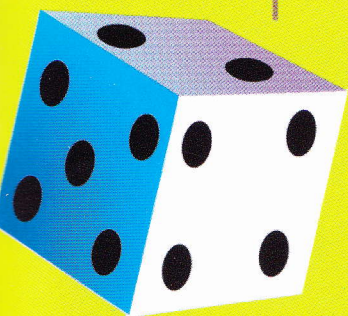
Trei cuvinte le spun eu:
Yacht, și **Y**eti, și **y**ankeu!
Altele le spuneți voi,
Chiar de sunt cuvinte noi.

A, Ă, B, C, D, E, F, G, H, I, Î (Â), J, K, L, M, N,
O, P, Q, R, S, Ș, T, Ț, U, V, W, X, Y...
Și-n sfârșit apare **Z**!

O linie frântă-n trei
Este **Z** și, dacă vrei,
Pe caiet să scrii **zorești**
Nu mai ai cum să greșești.
Ba chiar poți să povestești
Că **zăpada** este mare
Și **zarzărul zărit** în **zare**
Este nins de parcă-i floare.
Zdreanță zburdă fericit
În **zăvoi**-**nzăpezit**
Și, la **zvon** de **zurgălăi**,
Lătră și se-ascunde-n clăi.
E-un cățel mai **zăpăcit**,
Zvăpăiat și **zbânțuit**:
Zbier la el și-l trag de **zgardă**,
El **zvâcnește** din **zăpadă**,
Sare-n sus și dă din coadă!

Cui se crede isteț
Îi propun un textuleț!

*De zăpușeală, zvăpăiata Zina zăbovi zăcând în zăvoi, zicând zâmbind
că zărise în zare zece zugrăvi zorzonați, zornăind zoriți zurgălăi-n zorii
zilei, zăpăcind cu zgomotul zebrele zgribulite!*